

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebările preliminare

- 1) Prevederile articolelor 49, 54, 107 și 108 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei măsuri a unui stat membru în cadrul căreia reglementarea statului membru respectiv (Legea ce stabilește aplicarea impozitului special pe telecomunicații) are ca efect faptul că sarcina fiscală efectivă revine persoanelor impozabile străine? Se poate considera că efectul menționat este discriminatoriu în mod indirect?
- 2) Articolele 107 și 108 din TFUE se opun unei reglementări a unui stat membru care prevede o obligație fiscală sub forma unei cote de impozitare progresivă aplicată cifrei de afaceri? Este aceasta discriminatorie în mod indirect dacă are ca efect faptul că sarcina fiscală efectivă aferentă nivelului celui mai înalt din grila de impozitare grevează în principal persoanele impozabile străine? Constituie acest efect un ajutor de stat interzis?
- 3) Articolul 401 din Directiva TVA ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru care generează o diferență între persoanele impozabile străine și cele naționale? Se consideră că impozitul special este un impozit pe cifra de afaceri, cu alte cuvinte constituie un impozit compatibil sau unul incompatibil cu Directiva TVA?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria)
la 16 februarie 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Cauza C-126/18)

(2018/C 221/04)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebările preliminare

- 1) Este conformă cu dispozițiile dreptului Uniunii, cu prevederile Directivei 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului (denumită în continuare „Directiva privind TVA”) (îndeosebi cu articolul 183 al acesteia) și cu principiul efectivității, al efectului direct și al echivalenței, o practică judiciară a unui stat membru prin care, în demersurile de examinare a dispozițiilor relevante în materie de dobânzi de întârziere, se pornește de la premisa că autoritatea fiscală națională nu a săvârșit o încălcare (abținere de a acționa) – adică nu a provocat o întârziere în ceea ce privește plata părții nerecuperabile a TVA-ului aferentă achizițiilor neplătite ale persoanelor impozabile – întrucât la data deciziei autorității menționate, reglementarea națională contrară dreptului Uniunii era în vigoare, iar incompatibilitatea cerinței prevăzute de această reglementare cu dreptul Uniunii a fost constatată abia ulterior de Curtea de Justiție? Astfel, practica națională a acceptat că aplicarea acestei cerințe stabilite în norma națională care încălca dreptul Uniunii era cvasi-conformă în drept până în momentul în care legiuitorul național a abrogat-o în mod oficial.

- 2) Sunt conforme cu dreptul Uniunii, îndeosebi cu dispozițiile Directivei privind TVA (mai ales articolul 183 al acesteia), și cu principiul echivalenței, al efectivității și al proporționalității, legislația și practica internă ale unui stat membru care, în aplicarea normelor relevante în materie de dobânzi de întârziere, fac distincție după cum nerambursarea taxei de către autoritatea fiscală națională a avut loc cu respectarea legislației naționale în vigoare în acel moment, care, în plus, era contrară dreptului Uniunii, sau cu încălcarea acesteia, identificând în ceea ce privește rata dobânzilor datorate pentru TVA-ul a cărui rambursare nu a putut fi solicitată într-un termen rezonabil din cauza unei cerințe din dreptul național declarată contrară dreptului Uniunii de către Curtea de Justiție, două perioade delimitate astfel încât:
- pentru prima perioadă, persoanele impozabile au dreptul la dobânzi de întârziere doar la rata de referință a băncii centrale, având în vedere că, întrucât reglementarea maghiară contrară dreptului Uniunii era încă în vigoare la data respectivă, autoritățile fiscale maghiare nu au acționat în mod nelegal prin neautorizarea plății, într-un termen rezonabil, a TVA-ului inclus în facturi, în timp ce
 - pentru a doua perioadă trebuie achitată o dobândă echivalentă dublului ratei de referință a băncii centrale – aplicabilă, în plus, în cazul întârzierii în ordinea juridică a statului membru vizat – însă numai pentru plata tardivă a dobânzilor de întârziere aferente primei perioade?
- 3) Este conformă cu dreptul Uniunii, cu articolul 183 din Directiva privind TVA și cu principiul efectivității o practică a unui stat membru care stabilește ca dată inițială pentru calculul dobânzilor de întârziere (dobânda compusă sau dobânda la dobândă) datorate în conformitate cu legislația statului membru în domeniul plății tardive a dobânzilor de întârziere pentru taxa reținută cu încălcarea dreptului Uniunii (dobânzi aferente TVA-ului, în speță, principal), nu data inițială de când se datorează dobânzile aferente TVA-ului (principal), ci o dată ulterioară, luând în considerare îndeosebi faptul că cererea de plată a dobânzilor aferente taxelor reținute sau nerambursate cu încălcarea dreptului Uniunii este un drept subiectiv care decurge în mod direct chiar din dreptul Uniunii?
- 4) Este conformă cu dreptul Uniunii, cu articolul 183 din Directiva privind TVA și cu principiul efectivității o practică a unui stat membru în temeiul căreia persoana impozabilă trebuie să depună o cerere separată în cazul solicitării dobânzilor datorate în urma unei întârzieri comise de autoritatea fiscală, în timp ce în cazul altor cereri privind dobânzile de întârziere nu este necesară o astfel de cerere separată întrucât dobânzile se stabilesc din oficiu?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, este conformă cu dreptul Uniunii, cu articolul 183 din Directiva privind TVA și cu principiul efectivității o practică a unui stat membru în temeiul căreia dobânda compusă (dobânda la dobândă) aferentă întârzierii la plata dobânzilor aplicate taxei reținute contrar dreptului Uniunii potrivit Curții de Justiție (dobânzi aferente TVA-ului, în speță, principal) poate fi stabilită numai dacă persoana impozabilă înaintează o cerere extraordinară prin care nu este solicitată în mod concret plata dobânzilor, ci valoarea taxei datorate pentru achizițiile neplătite exact la data abrogării, în dreptul național, a reglementării statului membru care obliga la reținerea TVA-ului în urma neplății, aflate în contradicție cu dreptul Uniunii, în pofida aplicării dobânzilor asupra TVA-ului care stau la baza cererii de plată a dobânzii compuse în raport cu perioadele de declarare anterioare cererii extraordinare și care nu fuseser încă plătite?
- 6) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, este conformă cu dreptul Uniunii, cu articolul 183 din Directiva privind TVA și cu principiul efectivității o practică a unui stat membru care atrage pierderea dreptului de a-i fi plătită o dobândă compusă (dobândă la dobândă) aferentă întârzierii la plata dobânzilor asupra taxei reținute contrar dreptului Uniunii, astfel cum a statuat Curtea de Justiție (dobânzi aferente TVA-ului, în speță, principal) în raport cu cererile de plată a dobânzilor aferente TVA-ului care nu făceau obiectul perioadei de declarare a TVA-ului vizat de data finală a repunerii în termen stabilită pentru depunerea cererii extraordinare, întrucât respectivele dobânzi fuseser scadente anterior?
- 7) Este conformă cu dreptul Uniunii, cu articolul 183 din Directiva privind TVA (având în vedere îndeosebi principiul efectivității și caracterul de drept subiectiv al cererii de plată a dobânzilor aferente taxelor care în mod nejustificat nu au fost rambursate) o practică a unui stat membru care privează definitiv persoana impozabilă de posibilitatea de a solicita dobânzile aplicate taxei reținute în temeiul unei reglementări naționale declarate ulterior contrară dreptului Uniunii și care interzicea solicitarea TVA-ului aferent anumitor achiziții neplătite, astfel încât:

- [în temeiul acestei practici] nu se consideră întemeiată solicitarea plății dobânzilor în momentul exigibilității [rambursării] taxei, invocând faptul că era în vigoare reglementarea ulterior declarată contrară dreptului Uniunii (pe motiv că nu se produsese o întârziere și că autoritatea fiscală se limitase la aplicarea legislației în vigoare),
 - pentru ca ulterior, după abrogarea în ordinea juridică internă a prevederii declarate contrare dreptului Uniunii care limita dreptul de rambursare, să invoce prescripția?
- 8) Este conformă cu dreptul Uniunii, cu articolul 183 din Directiva privind TVA și cu principiul efectivității o practică a unui stat membru în temeiul căreia posibilitatea de a solicita dobânzi de întârziere care trebuie plătite în raport cu dobânzile aferente TVA-ului (principal) care i se cuvin persoanei impozabile în urma taxei nerambursate în momentul în exigibilității, inițial pe baza unei reglementări de drept național declarată ulterior contrară dreptului Uniunii depinde, pentru întreaga perioadă cuprinsă între anii 2005 și 2011, de condiția ca persoana impozabilă să fie în prezent în situația de a solicita rambursarea TVA-ului aferent perioadei de declarare a acestei taxe în care reglementarea în cauză contrară dreptului Uniunii a fost abrogată în ordinea juridică internă (septembrie 2011), deși plata dobânzilor aferente TVA-ului (principal) nu se realizase înaintea acestei date și nici ulterior, înainte de momentul introducerii cererii la instanța națională?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungaria) la 6 martie 2018 – FS/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Cauza C-173/18)

(2018/C 221/05)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: FS

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebarea preliminară

„Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că autoritatea fiscală nu poate exclude, în cadrul unui control fiscal *a posteriori*, posibilitatea ca persoanele impozabile să opteze pentru scutirea de la plata TVA stabilită pentru micile întreprinderi?”

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Polonia) la
9 martie 2018 – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)/Bank
BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku**

(Cauza C-183/18)

(2018/C 221/06)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku